

Doping, politiek en economie

Is het gebruik van doping uit te bannen? De WADA heeft zich ten doel gesteld om de doping uit te bannen in de sport, dus ook onze sport, maar voeren een zeer zware strijd. Is dit dan een probleem dat zich min of meer uitsluitend in onze sport voordoet? Nee natuurlijk niet het dopingprobleem doet zich in alle sporten voor, maar de gebruikte middelen zijn natuurlijk sportafhankelijk. Waarom blijkt het zo moeilijk te zijn om doping in de sport uit te bannen? Dit heeft alles te maken met geld en politiek.

Financiële belangen

Er spelen ook grote financiële belangen een rol die het dopingprobleem in stand houden. Aan de ene kant zijn er de wetenschappers die voor de farmaceutische industriën de dopingmiddelen ontwikkelen en proberen de dopingcontroleerende instanties steeds een stap voor te zijn. Dit houdt mensen aan het werk en er is natuurlijk veel geld mee gemoeid. Aan de andere kant zijn er de instanties die de dopingcontroles uitvoeren en steeds betere methoden ontwikkelen om doping op te sporen. Dit houdt ook weer mensen aan het werk en ook hier is weer veel geld mee gemoeid. Het moge duidelijk zijn dat beide partijen elkaar op deze manier in stand houden.

Wist U dat er in de handel in steroïden meer geld omgaat dan in de handel in cocaïne? De straffen op de handel in steroïden zijn veel lager dan die op de handel in cocaïne.

Politiek?

Ja politiek, want zoals landen vroeger zich uitsluitend konden meten in de strijd op het slagveld zijn nu de sportvelden en de sportzalen de slagvelden van weleer. Met oorlogen is veel geld gemoeid en dus is er met de topsport ook veel geld gemoeid. Als ergens veel geld mee gemoeid is dan ligt unfair play op de loer, lees doping en als de politiek in het spel is dan leidt dat makkelijk tot hetzelfde probleem. We kennen toch allemaal het spreekwoord in liefde en in oorlog is alles geoorloofd.

Laten we dit eens nader bekijken. Een effectieve dopingbestrijding moet aan een aantal duidelijke criteria voldoen zoals bijvoorbeeld:

- iedere maand een out of competition controle,
- controle moet door onafhankelijk testlab worden gedaan,
- controleurs moeten onafhankelijk zijn,
- atleten moeten makkelijk bereikbaar zijn,
- er moet een onafhankelijke toezichthouder zijn,
- voor Olympische Spelen moet individuele kwalificatie gelden,
- het betreffende land moet geen visumplicht kennen.

Iedere maand een out of competition controle

Dit is duur en kost ongeveer € 500,- per controle. Dit is natuurlijk op zich al een reden dat dit in de praktijk niet overal zo snel zal gebeuren.

Controle onafhankelijk testlab

Dit lijkt heel logisch maar is het in de praktijk niet, immers bijna alle landen van betekenis zijn bij de topsport betrokken. Hier worden ook testlaboratoria in verschillende landen gebruikt. In deze laboratoria zijn de procedures niet overal even strict.

Controleurs moeten onafhankelijk zijn

Ook dit lijkt heel logisch maar hier doet zich hetzelfde probleem voor.

Atleten moeten makkelijk bereikbaar zijn

Dit is toch normaal of niet soms. Wel dat blijkt in de praktijk ook weer niet zo eenvoudig als het lijkt. In sommige landen in Azië bevinden zich de trainingskampen voor bijvoorbeeld de gewichtheffers diep in de jungle. Ja U leest het goed diep in de jungle en het is dus een hele toer om het kamp te vinden, monsters te nemen en weer de lange weg terug te reizen. Stelt U zich dat eens voor de monsters zijn in koelboxen lange tijd onderweg en dan hebben we het nog niet gehad over de regels van transport waar dit allemaal aan moet voldoen. Bovendien zijn zulke plaatsen in bepaalde tijden van het jaar praktisch onbereikbaar.

Een onafhankelijke toezichthouder

Dit lijkt ook heel logisch maar is ook weer niet zo eenvoudig uitvoerbaar. Uit welke landen komen deze mensen en door wie worden ze betaald? Vergeet niet dat de belangen groot zijn.

Olympische Spelen individuele kwalificatie

Die atleten die genomineerd zijn voor de Olympische Spelen dienen zich individueel te kwalificeren. Waarom. Op deze manier wordt voorkomen dat men een atleet zich laat kwalificeren voor het desbetreffende land en een ander start daadwerkelijk op de Spelen zelf, maar heeft zich dus niet op WK en of EK gekwalificeerd.

Het betreffende land moet geen visumplicht kennen

Waarom moet het betreffende land geen visumplicht kennen? Laten we dit eens met een voorbeeld duidelijk maken. Stel we hebben een land met een zeer strenge visumplicht, dwz je krijgt niet zo makkelijk en vlot een visum. Als nu de WADA een visum aanvraagt moet ze aangeven wat het doel van de reis is en daarmee kan de ambassadeur van dat land het trainingskamp laten waarschuwen. Er zijn bepaalde middelen die, wanneer ze in lagere doseringen gebruikt worden, in 3-4 weken uit het lichaam verdwenen zijn. Het is voor een land met een zeer strenge visumplicht relatief makkelijk om de visumaanvraag zodanig te vertragen dat tegen de tijd dat de WADA alle bureaucratie overwonnen heeft en eindelijk gearriveerd is om controles uit te voeren de atleten schoon zijn.

Dit staat natuurlijk in schril contrast met landen in West Europa die vrij toegankelijk zijn en waar makkelijk onaangekondigde dopingcontroles kunnen worden uitgevoerd.

Als we nu bedenken dat vele landen enorme bedragen uitgeven voor topsportprogramma's ten behoeve van het nationaal prestige dan moge het duidelijk zijn dat er ook grote politieke belangen op het spel staan. Immers een regering is wel bereid veel geld uit te geven voor topsportprogramma's maar dan willen ze wel resultaat zien. Geen resultaat geen geld! Een duidelijk voorbeeld hiervan is het nieuwe topsportsubsidiebeleid voor 2013 en volgende jaren in Nederland.

Remco Eenink

A -Trainer Bundesverband Deutscher Gewichtheber
Member Technical Commission for Coaching & Science EWF

Member on the Board of Studies and Management “ Weightlifting for Sports”
EWF